

ZÁKON

ze dne 2019

**kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění
pozdějších předpisů**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění zákona č. 331/1993 Sb., zákona č. 117/1994 Sb., zákona č. 224/1994 Sb., zákona č. 58/1995 Sb., zákona č. 236/1995 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 296/1995 Sb., zákona č. 148/1998 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 220/2000 Sb., zákona č. 442/2000 Sb., zákona č. 239/2001 Sb., zákona č. 127/2002 Sb., zákona č. 282/2002 Sb., zákona č. 179/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 23/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 465/2011 Sb., zákona č. 239/2012 Sb., zákona č. 255/2012 Sb., zákona č. 78/2015 Sb., zákona č. 302/2016 Sb. a zákona č. 325/2017 Sb., se mění takto:

V § 3 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno g), které zní:
„hospodaření s majetkem Českého rozhlasu a České televize a hospodaření s finančními prostředky vybíranými na základě zákona o rozhlasových a televizních poplatcích.“

Čl. II Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti patnáctým dnem po jeho vyhlášení.

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

A. OBECNÁ ČÁST

Název

Zákon, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů.

Zhodnocení platného právního stavu, včetně zhodnocení současného vztahu k rovnosti mužů a žen

Návrh zákona navrhuje změnit současnou dikci zákona č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů, který je prováděcím předpisem ustanovení čl. 97 ústavního zákona č. 1/1993, Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a to s cílem rozšířit působnost úřadu ve vztahu k hospodaření s majetkem Českého rozhlasu a České televize.

Ústavou rámcově vymezená působnost Nejvyššího kontrolního úřadu je v současném platném a účinném stavu specifikována především v ustanovení § 3 zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu. Podle prvního odstavce tohoto ustanovení vykonává úřad kontrolu hospodaření se státním majetkem.

Podle ustanovení § 1 odst. 2 zákona č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění pozdějších předpisů, je Česká televize právnickou osobou, která hospodář s vlastním majetkem. Podle ustanovení § 1 odst. 3 tohoto zákona stát neodpovídá za závazky Českého rozhlasu a Český rozhlas neodpovídá za závazky státu.

Podle ustanovení § 1 odst. 2 zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, je Česká televize právnickou osobou, která hospodář s vlastním majetkem. Podle ustanovení § 1 odst. 3 tohoto zákona stát neodpovídá za závazky České televize a Česká televize neodpovídá za závazky státu.

Hospodaření Českého rozhlasu a České televize s jejich vlastním majetkem nemá charakter hospodaření se státním majetkem. Podle současné právní úpravy tedy Nejvyšší kontrolní úřad nedisponuje působností ke kontrole hospodaření s tímto majetkem. Tuto působnost naopak stávající právní úprava přiznává příslušným radám, tedy Radě České televize a Radě Českého rozhlasu.

Na druhé straně současná právní úprava podle § 3 odst. 1 písm. a) zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu přiznává úřadu působnost v oblasti kontroly hospodaření s finančními prostředky vybíranými na základě zákona ve prospěch právnických osob s výjimkou prostředků vybíraných obcemi nebo kraji v jejich samostatné působnosti. Takovými finančními prostředky bezesporu jsou rozhlasové a televizní poplatky vybírané na základě zákona č. 348/2005 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Působnost úřadu se tudíž podle současné právní úpravy vztahuje na hospodaření s prostředky (rozhlasovými a televizními poplatky) vybíranými na základě zákona v prospěch Českého rozhlasu a České televize, byť tato působnost není na základě obecnosti příslušného ustanovení explicitně vyjádřena.

Současná právní úprava nemá negativní vztah k rovnosti mužů a žen.

Nezbytnost právní úpravy

S ohledem na dlouhodobou veřejnou diskusi zabývající se hospodařením Českého rozhlasu a České televize se jeví jako nanejvýše vhodné zakotvit do právní úpravy působnost Nejvyššího kontrolního úřadu ve vztahu ke kontrole hospodaření s majetkem Českého rozhlasu a České televize.

Současně se jeví jako vhodné, aby v právní úpravě byla explicitně (a nikoliv implicitně jako doposud) vyjádřená působnost Nejvyššího kontrolního úřadu ve vztahu ke kontrole hospodaření s finančními prostředky vybíranými na základě zákona o rozhlasových a televizních poplatcích.

Poměrně jednoduchou úpravou stávající právní úpravy tak zákonodárce dosáhne toho, že do probíhající mnohavrstevné veřejné diskuse o hospodaření Českého rozhlasu a České televize bude vnesen prvek jednoznačně racionální, tedy informace vyplývající z kontrolních závěrů úřadu. Explicitním vyjádřením působnosti úřadu vůči hospodaření Českého rozhlasu a České televize a výkonem této působnosti mohou být rovněž bezezbytku rozptýleny pochybnosti o účelném hospodaření obou institucí a způsobu, jakým je hospodařeno s poplatky vybíranými na základě zákona o rozhlasových a televizních poplatcích.

Odůvodnění hlavních principů navrhované právní úpravy, včetně dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k rovnosti mužů a žen a vysvětlení její nezbytnosti jako celku

Hlavním principem navrhované právní úpravy je doplnění ustanovení § 3 odst. 1 zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu o ustanovení, kterým je zakotvena působnost v podobě oprávnění úřadu kontrolovat hospodaření s majetkem Českého rozhlasu a České televize a hospodaření s finančními prostředky vybíranými na základě zákona o rozhlasových a televizních poplatcích.

Navrhovaná právní úprava nemá bezprostřední, ani sekundární dopady na rovnost mužů a žen a nevede k diskriminaci jednoho z pohlaví, neboť nijak nerozlišuje, ani nezvýhodňuje, jedno z pohlaví, a nestanoví pro něj odlišné podmínky.

Zhodnocení souladu navrhované úpravy s ústavním pořádkem České republiky, s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, a s akty práva Evropské unie

Navrhovaná právní úprava je v souladu s ústavním pořádkem České republiky. Navrhovaná právní úprava je v souladu s mezinárodními smlouvami, kterými je Česká republika vázána, jakož i s obecně uznávanými a dodržovanými zásadami mezinárodního práva a s akty práva Evropské unie.

Předpokládaný hospodářský a finanční dopad navrhované právní úpravy na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty, na podnikatelské prostředí České republiky, dále sociální dopady, včetně dopadů na rodiny a dopadů na specifické skupiny obyvatel, zejména osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny, a dopady na životní prostředí a dopady na bezpečnost nebo obranu státu

Navrhovaná právní úprava nebude mít negativní dopad na státní rozpočet, na ostatní veřejné rozpočty ani na podnikatelské prostředí České republiky. Právní úprava nemá dopady na

specifické skupiny obyvatel (osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením, národnostní menšiny), ani dopady na životní prostředí či na bezpečnost nebo obranu státu.

Zhodnocení dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů

Úprava nemá dopady ve vztazích k ochraně soukromí či osobních údajů a žádným způsobem nemění dosavadní praxi v oblasti ochrany soukromí či osobních údajů.

Zhodnocení korupčních rizik

Navrhovaná právní úprava respektuje protikorupční legislativu a nepřináší nová korupční rizika.

B. ZVLÁŠTNÍ ČÁST

Čl. I

Navrhuje se doplnění ustanovení § 3 odst. 1 zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu o zcela nové ustanovení písmena g), kterým je zakotvena působnost v podobě oprávnění úřadu kontrolovat hospodaření s majetkem Českého rozhlasu a České televize a hospodaření s finančními prostředky vybíranými na základě zákona o rozhlasových a televizních poplatcích.

Čl. II

Účinnost navrhované právní úpravy se navrhuje stanovit tak, že zákon nabývá účinnosti patnáctým dnem po jeho vyhlášení.

V Praze dne 17. října 2019

Předkladatel:

Petr Dolínek, v. r.

Ondřej Veselý, v.r.

Antonín Staněk, v.r.

Alena Gajdůšková, v.r.